

Hviledag i industrielle og kommercielle Foretagender, hvori paa Siderne 9—11. findes de af Bureauet til Ministeriet, rettede Spørgsmaal, vedlægges i dansk Oversættelse ledsaget af et af Socialraadet affattet Udkast til Besvarelse, i Overensstemmelse med hvilket Udkast Ministeriets Svar blev afgivet.

ad 2. Idet man med Hensyn til Spørgsmaalet om Indførelse i Lovforslaget af de for Industri og Haandværk nødvendige Undtagelser fra Forslagets Bestemmelser om Indførelse af en ugentlig Hviledag vedlægger Afskrift af en fra Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet modtagen Erklæring, hvortil man kan henholde sig, skal man med Hensyn til Transportvirksomheder bemærke, at Ministeriet, der er af den Formening, at der af Hensyn til den offentlige Samfærdsel maa gives ret vidtgaaende Undtagelser for Transportvirksomheder, havde tænkt sig, naar Forslaget var ophøjet til Lov, at forhandle med de interesserede Myndigheder og Organisationer og derefter give en Række permanente Undtagelser. For saa vidt Udvalget imidlertid maatte anse det for mest hensigtsmæssigt, at saadanne Undtagelser indføjes i selve Lovforslaget, maatte man finde, at der i Lovforslaget kunde foretages følgende Ændringer:

Forslagets § 1, 1ste Stykke, affattes saaledes:

„I Haandværks- og Industrivirksomheder, der ikke omfattes af Bestemmelserne om Arbejdstid m. v. i Kapitel IV i Fabrikloven af 29. April 1913, samt i Transportvirksomheder (bortset fra ren Bud- og Dragertjeneste) skal der gives Lønarbejdere et samlet ugentligt Hviledøgn.

Dette Hviledøgn skal falde paa en Søndag, undtagen for saa vidt angaar Søtransport, Transport i Luften og den Transport paa Landjorden, der finder Sted af Hensyn til den offentlige Samfærdsel, saasom Transport med Jernbaner, Rutebiler og Sporvogne samt Droskekørsel.“ — (Endvidere indeholdt Ministeriets Skr. de af den foreslaaede nye Affattelse nødvendiggjorte formelle Ændringer).

Ovenstaaende Skrivelse og de i denne fremsatte Ændringer til Lovforslaget behandlede — oplyses det videre i Beretningen — paa et Møde l. April 1925, og Spørgsmaalet om Afgivelse af Betænkning drøftedes. „Paa dette Tidspunkt fremsattes Henstilling om, at der gaves Udvalget mere Tid til at overveje og behandle Spørgsmaalet og eventuelt at forhandle med de respektive Partigrupper herom, især da det var højst tvivlsomt, om Forslaget kunde naa frem til Behandling i indeværende Samling. Efter nogen Diskussion gav Udvalget Henstillingen sin Tilslutning, hvorfor Udvalgsindstilling ikke afgaves.“